

Spm. nr. US 23**Ritt Bjerregaard (S):**

Spørgsmålet ligger i forlængelse af nogle af de spørgsmål, der er stillet. Regeringen kom her den 17. januar 2002 med udspillet til en ny udlændingepolitik, og det er jo klart, at et sådant udspil, sådan som det blev præsenteret, rejser en lang række spørgsmål.

Man kan sige, at der næsten er lige så mange spørgsmål, som der er besvarelser her i papiret. Og der har der udviklet sig en lidt mærkelig praksis omkring spørgsmål, der er stillet i forbindelse med råd og nævn, nemlig at ministre bare henviser til, at man må vente med at få svar, til regeringen kommer med finansloven.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvordan statsministeren vil sikre, at Folketinget bliver inddraget i udviklingen omkring integrationspolitikken, sådan at vi nu ikke risikerer, at vi ikke kan få svar på nogle af de mange spørgsmål og skal nøjes med en henvisning til, at der engang i marts måned kommer nogle lovforslag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

En af metoderne er jo, at integrationsministeren kommer til stede i Folketinget. Det er faktisk grunden til, at jeg har besluttet, at integrationsministeren skal være med i dag, for jeg er enig med fru Ritt Bjerregaard i, at drøftelsen også bør finde sted her i Folketingssalen.

Proceduren fra regeringen vil være, at efter at oplægget nu er blevet offentliggjort og præsenteret for en kreds af borgmestre, vil vi opmærksomt lytte til den inspiration, som bl.a. borgmestrene kan give os, med henblik på at påbegynde udarbejdelsen af konkrete lovforslag. De vil vel kunne være færdige omkring den 1. februar, og forslagene sendes så til høring med henblik på, at de kan fremsættes for Folketinget inden den 1. marts.

Det vil altså sige, at der sådan rent lov kvalitetsmæssigt bliver rig lejlighed til undervejs at gøre sig bekendt med, hvad der ligger i forslagene, og komme med kommentarer.

Kl. 13.30

Ritt Bjerregaard (S):

Må jeg forstå statsministerens svar på denne måde: Når integrationsministeren er til stede her i dag, så der er mulighed for en mundtlig diskussion under de former, der nu gælder for tirsdagen, betyder det så også, at regeringen vil sva-

re på de spørgsmål, der bliver stillet i de forskellige udvalg vedrørende integrationsforslagene, sådan som de foreligger, og at vi ikke skal nøjes med henvisning til, at man forbereder lovgivning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I det omfang, der allerede foreligger færdige modeller på de enkelte områder, kan og skal ministrene selvfølgelig svare, hvis der bliver stillet spørgsmål i udvalgene.

Det, der bør være respekt for, er, at der nu er lagt et oplæg frem, der – som fru Ritt Bjerregaard rigtigt påpeger – på en række punkter lægger op til spørgsmål og drøftelser, men hvor regeringen endnu ikke har færdige modeller, netop fordi vi gerne vil drage bl.a. kommunale repræsentanter ind. Da er det jo ikke muligt for ministrene på nuværende tidspunkt at give klare eller færdige svar, hvis der spørges i folketingsudvalgene. Men på de områder, hvor der allerede er en afklaring, er der selvfølgelig ikke noget til hinder for, at ministeren kan give svar på spørgsmål, der stilles i udvalgene.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil gerne takke statsministeren for, at vi på dette område ikke risikerer at havne i rene standardsvar fra ministeren, men at vi kan spørge direkte til indholdet og også kan forvente at få svar. Tak for det.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil først lige beklage min tidligere fejl i formuleringen over for Dansk Folkeparti.

Jeg vil gerne spørge i forlængelse af statsministerens svar om vigtigheden af at være til stede om onsdagen. Som statsministeren udtrykte det, er regeringens kalender vel til at forudsige i længere tid frem, og er det så ikke uhensigtsmæssigt, at onsdagen efter, at en stor udlændingepakke bliver lanceret, er integrationsministeren ikke til stede i spørgetiden? Finder statsministeren det ikke uhensigtsmæssigt?

Formanden:

Medspørgere til fru Ritt Bjerregaards hovedspørgsmål skal ligge i forlængelse af fru Ritt Bjerregaards spørgsmål, og det spørgsmål, hr. Kamal Qureshi rejste, fører tilbage til det foregående spørgsmål. Men jeg skal ikke afskære statsministeren, hvis der er ønske om at svare.